

ARBETARMAKT

Svensk sektion av F5I – Förbundet för Femte Internationalen

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 192 (02/05) - 050110

arbetarmakt.com

Innehåll

- Inte bara en naturkatastrof
- Ge bidrag till Via Campesina och andra gräsrotsorganisationer

Inte bara en naturkatastrof

Den fruktansvärda omfattningen av det lidande som orsakats av tsunamin i Indiska Oceanen har chockerat världen. För tillfället är det 160 000 som dött och omkring 5 miljoner som blivit hemlösa i 11 länder. Många är fortfarande i riskzonen för vattenburna sjukdomar, undernäring och svält. Hur hög den slutgiltiga siffran kommer att bli är svårt att förutse.

Mer än 80 000 döda har räknats i Indonesien, även om man slutade räkna döda kroppar i delar av Aceh. En överlevande sade till BBC: ”De döda är fler än de levande.”

I Sri Lanka uppgår de offentliga siffrorna till närmare 30 000 och 1 miljon som förlorat sina hem.

I Indien uppgår myndigheternas beräkningar att drygt 9 000 dött längs östkusten men närmare 4 000 saknas på de avlägsna öarna Andaman och Nicobarerna, norr om Sumatra. Många fiskelägen har spolats bort.

I Thailand uppgår myndigheterna att närmare 5 000 dött, inklusive drygt 2 000 utländska turister. Till och med i Somalia, längst bort från jordbävningens epicentrum, föröddes kustsamhällen och åtminstone 200 dödades.

Jämfört med katastrofer som skapas av människan, som kriget i Irak, där 100 000 kan ha dödats sedan kriget började, har denna tragedi med rätta följts i minsta detalj av västmedia. Orsaken till skillnaden är enkel. När det gäller tsunamin kan naturen ges skulden. Samma imperialistiska statsmän – George W. Bush och Tony Blair – som mördat nästan lika många som tsunamin kan posera som själva personifieringen av humanitet och medkänsla.

Men även när det gäller naturkatastrofer, deras omfattning, den förstörelse de orsakar och den förödelse de orsakar, är inte alls utan förbindelse med sociala och ekonomiska faktorer, för att inte tala om klass. Förra året när Karibien och intilliggande länder drabbades av extremt destruktiva orkaner, noterade många kommentatorer att antalet döda var många gånger högre i Centralamerikas och öarnas fattiga stater än vad som var fallet i södra USA.

Bönderna och fiskesamhällena i dessa länder drabbades av mycket större skador än sina grannar i norr som ett direkt resultat av dåliga bostäder och usel infrastruktur. Detta är i sin tur ett resultat av att USA är ett imperialistiskt land som exploaterar Latinamerika och hindrar dess utveckling.

Samma sak – eller i ännu högre grad – gäller för de fattiga jordbrukarna och fiskarna i Sydostasien. Deras av fattigdom drabbade byar med dåligt byggda hus spolades lätt bort. Därtill kommer frågan

om den fullständiga frånvaron av varje varning. Det är sant att tsunamin drog fram med hög fart. I slutfasen nådde den samma hastighet som ett jetplan. Men det är helt enkelt inte sant att det var fysiskt omöjligt att utfärda varningar.

En del av denna död och förstörelse kunde åtminstone ha hindrats eller minskats med hjälp av ett system med seismisk övervakning, såsom fallet är i Stilla havet. Företrädare för myndigheterna i Thailand och Indonesien har sagt att en snabb offentlig varning skulle ha kunnat rädda många liv. Men det finns helt enkelt inget internationellt system för att spåra tsunamivågor i Indiska Oceanen.

Ett sådant system skulle inte vara dyrt eller svårt att installera. USA har haft ett sådant system under mer än 50 år. I Stilla Havet finns det sex tsunametrar som är utrustade med sensorer och som mäter små förändringar i vattentrycket. Tsunametrarna kostar bara 250 000 dollar styck och är programmerade att automatiskt larma USA:s två centra för tsunamivarning i Hawaii och Alaska.

Amerikanska vetenskapsmän ville faktiskt placera ut två tsunametrar i Indiska Oceanen, en nära Indonesien, men planen övergavs på grund av bristen på finansiering. Orsaken till att det inte finns något varningssystem i Indiska Oceanen är alltså uppenbar. I Stilla Havet är det två mäktiga imperialistiska länder, USA och Japan, som hotas av tsunamivågor. I Indiska Oceanen är det "bara" fattiga länder i tredje världen som hotas av förödelse.

Samma fruktansvärda dubbla standard kan ses när vi ser på de summor som samlats in för katastrofhjälp. Det är givetvis beundransvärt att miljoner pund samlats in genom offentliga insamlingar. Detta visar hur vanliga arbetande människor världen över spontant känner för de som befinner sig i fruktansvärd nöd. Men när vi betraktar de resurser som finns tillgängliga, är bidragen från de stora imperialistiska makterna hittills inte mycket. Utan tvivel kommer genvägen från vanliga människor att av skamkänslor få dem att i viss mån höja sina bidrag.

När vi jämför de summor som spenderas på verkliga, humanitära åtgärder med dem som används för att etablera den nya världsordningen och garantera profiter för Big Oil, Halliburton eller Bechtel blir bilden tillräckligt tydlig.

En vecka efter katastrofen har två miljarder dollar utlovats både av privata insamlingar och stater, men denna summa är både skriande otillräcklig för de behov som finns och skamligt liten när de jämförs med budgetarna i de stora imperialistiska länderna. I skrivande stund har USA:s regering bara donerat 350 miljoner dollar. Ändå har kriget i Irak hittills kostat USA 151 miljarder dollar, och kostnaden per månad uppgår till 5 miljarder dollar.

Det skulle inte finnas något behov för regeringarna och bankerna i väst att skicka pengar till berörda länder, om de bara gick med på att upphöra med att ta emot pengar i form av räntor från dessa länders stora utlandslån. Det land som låg närmast och som drabbats hårdast av jordbävningen och tsunamin, Indonesien, har en utlandsskuld som uppgår till hisnande 132,7 miljarder (uppskattning för 2004 i CIA:s handbok).

Det är inte bara så att det indonesiska folket återbetalat dessa lån många gånger om genom höga räntor, de hade inte ens från början någon nytta av dem. Den största delen av lånen gick tvärtom till vapeninköp för att stötta upp den västvänlige diktatorn Suharto!

Indonesien är ett land där mellan en tredjedel och hälften av befolkningen lever under fattigdomsgränsen. De små mängder av hjälp som flyter in är inget i jämförelse med de räntor som flyter ut till banker i väst och de profiter som flyter ut till de multinationella företagen.

Det är givetvis livsviktigt att skicka pengar, utrustning av olika slag och medicinsk hjälp till dem som är i desperat och omedelbar nöd. Vi bör göra allt vi kan för att tvinga våra härskare med sina miljarder att plocka fram allt som behövs för att rädda livet på dem som överlevt och återuppbygga deras hem och utkomstmöjligheter. Men vi måste också kämpa för att se till att ett system för tidiga varningar, ett sådant som skyddar USA och Japan, snabbt kommer på plats. Befolkningen får aldrig mer vara helt oskyddad.

Vi måste fördubbla kampanjen ända fram till G8-mötet i juli för att kräva fullständig avskrivning av

dessas länders och alla andra länders utlandsskulder i det globala syd. Arbetarna och den antikapitalistiska rörelsen bör också skicka hjälp direkt till jordbrukarnas och fiskarnas organisationer i regionen så att de imperialistiska regeringarna och deras tama NGO-grupper inte missbrukar den för att ”öppna” deras ekonomier ännu mer för de multinationella bolagen.

Ledare i Workers Power, London

Ge bidrag till Via Campesina och andra gräsrotsorganisationer

Den internationella organisationen Via Campesina har skickat ut en vädjan om stöd till lokalbefolkningen i de länder som drabbats hårt av tsunamin. I Via Campesina ingår bl.a. de jordlösa rörelser i Brasilien, MST, och den bondefederation i Frankrike, Confederation Paysanne, som leds av José Bové. Se www.viacampesina.org.

Via Campesino väddar om solidaritet med de miljoner människor som drabbats av tsunamin och har inlett en global insamling för att kanalisera bistånd till berörda samhällen av jordbrukare och fiskare, för deras egna ansträngningar att hjälpa och återuppbygga genom sina egna organisationer. Det rör sig både om direkt katastrofhjälp för att tillhandahålla livsmedel, rent dricksvatten, tak över huvudet och hälsovård för fiskar- och jordbrukarfamiljer och ett långsiktigt arbete med att återuppbygga deras samhällen och utkomstmöjligheter.

Den som har kreditkort kan under säkra former ge ett bidrag via nätet på följande adress:

<https://secure.groundspring.org/dn/index.php?aid=4589>

Via Campesina hemsida har information för den som vill betala på andra sätt.

Via Campesino förklarar sina arbetsmetoder på följande sätt: våra samhällen ska själva delta aktivt och vara nyckelaktörer i återuppbygget. Våra fiskar- och jordbrukarorganisationer måste spela en nyckelroll i mobilisering och stöd. De medel som samlas in kommer att användas för att stärka lokalsamhällena som nyckelaktörer i processen.

Framgångarna för lokal, självorganiserad katastrofhjälp från civilsamhället i tidigare katastrofer i Latinamerika, Asien och Afrika, står i kontrast till regeringarnas ineffektiva och toppstyrda program och har ofta blivit ett viktigt steg i framväxten av stora, folkliga gräsrotsrörelser genom vilka tidigare marginaliserade folk tagit kontroll över sina liv.

Följande är exempel på åtgärder som redan är i gång: i Indonesien har den nationella federationen av bondeorganisationer, som tillhör Via Campesina, tillsammans med ett antal NGO-grupper, skapat ett räddningsteam som nu arbetar i Aceh och norra Sumatra för att distribuera förnödenheter och för att leta efter och rädda de som saknas.

I Sri Lanka har den nationella organisationen för fiskare skickat ut fem team till drabbade områden för hjälparbete och för att hjälpa lokalsamhällena att komma igång med återuppbygget. De har organiserat grupper som försöker konstatera hjälpbehovet inför vidare åtgärder.

Hemsidan Labour Start (www.labourstart.org), som specialiserat sig på fackliga kampanjer, uppmanar alla arbetare och fackföreningar att ge bidrag till indonesiska skogsarbetarförbundet. Därför har Labour Start inrättat en säker kanal för att ge bidrag via nätet med hjälp av kreditkort på följande adress:

www.labourstart.org/docs/en/000090.html

På Labour Startshemsidan finns även en speciell appell till fackliga aktivister från Jagath Bandara, som ursprungligen är från Sri Lanka.

Se: www.labourstart.org/radio/jagath.mp3